

tunc enim requiritur mortale, quia pœna debet cum culpa proportionari; unde esset nulla suspensio, si ob peccatum veniale imponeretur. Secus verò, si suspensio esset partialis, nempe tantum ab Officio, vel à Beneficio, et ad breve tempus, ut *Suar. n. 2. Pal. n. 2. Salm. n. 44. et Bon. D. 1. qu. 1. p. 3. num. 8.* qui idem dicit, si suspensio esset totalis, sed ad valde breve tempus, puta ad diem, vel hebdomadam. Idem dicunt *Sancti. Dec. l. 6. c. 4. n. 17. Pal. tr. 3. D. 1. p. 15. n. 3. et Salm. de Leg. c. 2. n. 46. cum Suar. Caj. Vasq. Tapia, etc.* si suspensio sit ferendæ sententiæ; nam contra, si sit lætæ sententiæ, vel sit indicta à jure, taliter ut incuratur sine alia monitione, non incuratur nisi ob mortale peccatum.

522. — « Resp. 3. Habens Episcopalem auctoritatem potest absolvere à suspensione non reservata: et communiter Religiosi ex privilegiis possunt absolvere ab omni suspensione in foro conscientie: Episcopus potest absolvere ab omni suspensione juris, si Sedi Apostolicæ specialiter reservata non sit. *Laym. c. 4. num. 2. ex Navar. Suar. etc.* Imò etiam ab hac, si proveniat ex delicto occulto, et non deducto ad forum contentiosum. *Bon. d. 3. p. ult. ex Trid. s. 24. c. 6.* »

Si suspensio sit imposita ad tempus, vel conditionatè, v. g. *donec, vel nisi restituas*, tunc, termino transacto, de se tollitur suspensio sine absolute, ut *Salmant. cap. 5. num. 53. cum Con. Pal. Avil. Henriq.* Si verò sit imposita absolute, quisque Confessarius potest eam absolvere, nisi sit reservata, vel nisi requirat satisfactionem partis. Cum autem fertur suspensio in Communitatem, is tantum ab illa absolvere potest, qui in Communitatem jurisdictionem habet in foro contentioso; *Salm. c. 5. n. 52.*

DUBIUM III.

Quid sit Depositio et Degradatio; et à quo, et ob quam causam ferri possit.

325. — « SUBJICI solent suspensioni Depositio et Degradatio, (etsi censuræ non sint, ut dictum est c. 1.) ob similitudinem, quam habent cum suspensione, cum utraque sit ab Ecclesiastico Ordine, aut beneficio. Differunt autem à suspensione, quòd illæ auferant ipsum jus radicale, et titulum beneficii, idque in perpetuum, suspensio non item. Porro Depositio genericè accepta, alia est Verbalis, quæ absolute Depositio dicitur: alia Realis quæ dici solet Degradatio.

524. — « Resp. 1. Degradatio est privatio executionis officiorum, et beneficiorum simpliciter, in toto, et absque spe restitutionis, facta cum certa solemnitate, et privatione privilegii Clericalis, tam Canonis, quam fori, ita ut seculari curiæ subdatur.

« Dixi, *Executionis*, quia Ordo ipse non potest tolli. Interim degradatus tenetur ad votum castitatis si fuit in sacris (Et invalide Matrimonium contraheret, atque validè consecraret hostiam; *Salm. c. 5. n. 60. cum aliis*)^o; et ad horas, nisi has fortè pœna, ad quam damnatur, v. g. *triremes*, vel aliud impediat.

525. — « Resp. 2. Depositio verbalis, est similis privatio, sed sine solemnitate dicta, et relicto utroque privilegio, Canonis et Fori.

526. — « Resp. 3. Clerici possunt degradari à suo Episcopo, sed non ab inferioribus illo: deponi tamen possunt ab eodem per Vicarium.

527. — « Resp. 4. Depositio fieri potest in casibus à jure expressis, et delictis: non tamen nisi gravioribus, arbitrio judicis. Ubi notat *Laym.* crimen debere esse enorme, id est unum ex maximis. Degradatio similiter fieri potest in casibus tantum gravissimis, quales sunt v. g. crimen hæresis manifestum, falsificatio litterarum Apostolicarum, sodomia frequentata, gravis calumnia proprio Episcopo irrogata. Vid. *Laym. l. 1. c. 5. et Fill. t. 18. c. 8.* « (Cum degradato solus Papa dispensare potest: sed cum deposito etiam Episcopus, si crimen sit minus adulterio; *Salmant. c. 5. n. 68.*)^o »

CAPUT IV.

DE INTERDICTO.

DUBIUM I.

Quid sit, et quotuplex.

528. Quid est Interdictum? — 529. Quotuplex est? — 530. An interdicta Civitate interdicantur Suburbia? Et an Ecclesiæ Regularium? — 531. Qui eximantur ab Interdicto generali personali? Et an, interdicto Clero interdicantur Religiosi, vel Clerici non habentes Beneficium, aut Officium? — 532. Quid si interdicantur Cives, aut Civitas?

528. — « RESP. 1. Est censura Ecclesiastica prohibens divinum officiorum, Sacramentorum aliquorum, et Ecclesiasticæ sepulturæ usum, quatenus talis est. Quod addo, quia communicatio eodem privat, quatenus est communicatio cum fidelibus, suspensio verò propriè non illum usum, sed exercitium potestatis Ecclesiasticæ impedit. Vid. *Laym. l. 1. t. 5. p. 4. c. 1. Bonac. d. 5. part. 1.*

529. — « Resp. 2. Interdictum dividitur 1. in Locale, quod immediate locum afficit: et in Personale, quod immediate afficit personas: et in Mixtum, quod immediate afficit locum, et ejus incolas. Differt autem Locale à Personali: quòd in illo participatio sacrorum Officiorum tum indigenis, tum alienigenis,

» non absolutè, sed in loco tantùm interdicto; in hoc verò certis
 » personis, aut communitati prohibeatur absolutè, et in omni
 » loco. 2. Interdictum tam locale quàm personale subdividitur
 » in generale, et particulare. Generale est, quo locus generalis
 » v. g. collegium, etc. interdicitur. Particulare, quo locus, aut
 » persona particularis, aut particulares, interdicuntur.»

Unde resolves :

350. — « 1. Interdicta civitate, interdicuntur etiam suburbia;
 » et interdicta Parochia, etiam sacellum, vel cœmeterium conti-
 » guum, quia accessorium sequitur naturam principalis. * (Ita
 » ex c. *Silicetas. De Sent. exc. in 6.* ubi etiam habetur, quod,
 » interdicta Civitate per Interdictum locale generale, sunt pari-
 » ter interdictæ Ecclesiæ exemptæ Regularium, nam alias Inter-
 » dictum esset elusorium; vide *Salm. c. 6. n. 9.* Et hoc inter-
 » dictum etiam Clerici, et Regulares tenentur servare, imò idem
 » Episcopus, qui illud tulit, excepto Pontifice; *Salm. ib. n. 8;*
 » sed vide *dicta l. 4. num. 61. infra v. Infertur III.*) *

351. — « 2. Interdicto populo, non interdicuntur ii qui
 » non sunt pars populi, ut studiosi, Clerici, peregrini, etc.
 » * (Ita *Salm. c. 6. n. 16. cum Bonac. Con. Avila, Lezana,*
 » *Corn. etc. communiter.* Et sic è converso, interdicto Clero,
 » non veniunt Laici, ex c. *Si sententia, de Sent. exc. in 6.*
 » Hic autem notandum, quòd ab Interdicto personali Generali
 » eximuntur 1. Episcopi (qui eximuntur etiam a suspensione ge-
 » nerali). 2. Infantes, et amentes doli incapaces: privantur tamen
 » Ecclesiastica sepultura. 3. Innocentes, statim ac alibi domici-
 » lium collocant. 4. Exteri, etsi per multum tempus inter illos ci-
 » ves habitent. Vide *Salm. ex n. 15.*) * Nec interdicto Clero,
 » interdicuntur Religiosi, qui in favorabilibus tantùm nomine
 » Clerici comprehenduntur * (Ita *tenendum cum Salm. c. 6. n. 17.*
 » Nisi Religiosi Beneficium, vel Officium in illo populo habe-
 » rent. *Salm. ib.* Notandum etiam, quòd interdicto Clero, non
 » veniunt Clerici qui non gaudent privilegio fori, nec alii Clerici
 » qui ibi non habent Beneficium aut Officium, nam hi non con-
 » stituunt unum corpus cum Clero. *Salm. d. n. 16.*) *

352. — « 3. Si dicatur, cives (v. g.) Colonienses sint inter-
 » dicti, ii nusquam possunt interesse divinis (nisi tamen desinant
 » esse istic cives, nec causam dederint interdicto); contra verò
 » si Civitas interdicto subjiciatur, licet civibus, aut incolis, qui
 » causam interdicto non dederunt, aliò ire, et istic divinis inter-
 » esse.»

DUBIUM II.

Qui sint effectus Interdicti.

353. Effectus Interdicti sunt I. Prohibitio Divinorum Officiorum.
 — 354. II. Prohibitio Sacramentorum, excepto Baptismo, etc.

— 353. III. Prohibitio sepulturae. — 356. IV. Peccatum mortale,
 quod committitur à violentibus Interdictum. Item irregularitas
 quæ incurritur à Clericis, et excommunicatio à Religiosis.

353. — « RESP. Sunt sequentes : I. Prohibitio Divinorum Of-
 » ficiorum ; * (Nomine Divinorum Officiorum veniunt omnia
 » quæ à solis Clericis fieri possunt ; non autem Officiorum B. V.
 » Mariæ, Defunctorum, etc. si dicantur privatim, et in loco non
 » deputato ad illa ; communiter *Pal. Suar. Bon. et Salm. c. 6.*
 » *num. 50.*) * Unde etiam interdicti ob alienam culpam non pos-
 » sunt interesse Sacro. Clerici tamen, et Religiosi, quando ipsi
 » interdicti non sunt, possunt, ac debent, ut ante, missas divi-
 » naque officia celebrare ; sed januis clausis, non pulsatis campa-
 » nis (nisi ad concionem, salutationem Angelicam, vel obitum
 » alicujus), submissa voce, et exclusis interdictis. * (Ita exc. c.
 » *Alma Mater, de Sent. exc. in 6. Nomine Clericorum, et Mo-
 » nachorum (quia laicis nihil conceditur) veniunt omnes utrius-
 » que sexûs, qui gaudent privilegio fori, et Canonis. Nomine Ec-
 » clesiarum veniunt etiam Eremitoria, et Hospitalia auctoritate
 » Episcopi erecta ; non verò Oratoria privata secularia ; Ita
 » *Salm. comm. n. 56.* Dicitur autem, *exclusis interdictis*, modò
 » (intelligitur) sint denunciati *ex Conc. Const.* Et intelligitur tam
 » de dantibus causam interdicto, quàm interdictis personaliter.
 » Quare, si interdicti post monitionem nolint exire, et Canon
 » Missæ inceperet non sit, cessandum à celebratione, aliter ce-
 » lebrans incurreret irregularitatem. Hoc tamen procedit, si cele-
 » bretur in loco interdicto, quia ibi non censetur data facultas
 » celebrandi, nisi exclusis, etc. Secus verò si celebratio fiat in loco
 » non interdicto, ut dicunt *Holz. de Cens. n. 281. et Mazz. t. 4.*
 » *p. 388. cum Suar.* Unde ait *Holz. cum alio Auctore*, quòd tunc
 » debet expelli interdictus ; si verò nequeat expelli, non tenetur
 » Celebrans cessare, quia id nullibi præcipitur, sicut præcipitur
 » de excommunicatis vitandis.) * Permittitur tamen, ut in festis
 » Natalis Domini, Paschæ, Pentecostes, Assumptionis B. V. et
 » per octavam Corporis Christi divina officia cantentur solem-
 » niter, admissis etiam interdictis, dummodo qui causam inter-
 » dicto dederunt, altari nec appropinquent, nec veniant ad offer-
 » torium, vel communionem. * (Hinc, his diebus interdicti te-
 » nentur audire Missam. Qui verò privilegium habent audiendi,
 » possunt etiam abstinere ab audiendo Sacro, se conformando juri
 » communi. Ita *Salm. c. 6. n. 64. cum Corn. Dian. Cano. Con.*
 » *Avil. etc.* Regulares autem possunt admittere ad Divina Officia
 » Famulos, Procuratores, Advocatos, Operarios, Beatas, Tertia-
 » rios, si hi non sint specialiter interdicti, nec causam interdicto
 » dederint.) **

354. — « II. Prohibitio administrationis Sacramentorum, ex-
 » cepto Baptismo, Confirmatione et Pœnitentia * (Ut habetur *ex*
 » *c. Alma mater, de Sent. ex. c. in 6.* et Baptismus conferri potest
 » etiam solemniter ; ut *Salm. c. 6. n. 34. cum comm.* Atque à Mi-

» nistro interdicto generaliter, non autem specialiter. *Salm. n. 35.*
 » *Et idem dicitur de Sacram. Pœnit. n. 38.* *) quæ omnibus per-
 » mittuntur iis exceptis, qui interdicto causam dederunt, etiam
 » auxilio, vel favore. *) (Et exceptis personaliter, et specialiter,
 » interdictis, nisi prius præstent satisfactionem debitam si possint,
 » aut si non possint, cautionem saltem juratoriam. *Salm. c. 6. n. 37.*
 » *ex d. c. Alma Mater.* *) Eucharistia tamen potest dari morituris,
 » et deferri cum lumine et campana. *) (An autem Clerici, quibus
 » conceditur Missam audire, ut supra possint communicare?
 » Adest duplex sententia; vide *Salm. ex. n. 41. Tenent autem*
 » *Salm. n. 44.* Sacramenta Ordinis et Extremæ Uctionis non
 » posse recipi ab interdictis, nec tempore Interdicti. Sed quoad
 » Extremam Uctionem contradicit *Croix l. 7. n. 198. cum Suar.*
 » *et Dicast.* Religiosos autem commune est tempore interdicti
 » posse recipere Communionem, et extremam Uctionem. *Salm.*
 » *c. 6. n. 48. cum Laym. Pal. Navarr. etc.* *) Nec improbable
 » est interdictis licere contrahere matrimonium, ut *Sanch. Con.*
 » *et Laym.* docent contra *Suar.* quia hoc Sacramentum secun-
 » dum substantiam non ab Ecclesia, sed ab ipsis contrahentibus
 » ministratur. *) (Et merito hanc sententiam probabiliorē pu-
 » tant *Salm. c. 6. num. 47. cum Con. Laym. Pal. Avila, etc. ex*
 » *c. Capellanus, de Feriis,* ubi dicitur Matrimonium quocumque
 » tempore posse contrahi. Nota deinde hic cum *Salm. c. 6. n. 30.*
 » quod, si Interdictum sit latum ex sententia injusta, quæ vide-
 » batur iusta secundum probata, in foro externo debet servari,
 » sed non in interno; Quare cessante scandalo, possunt audiri
 » Sacra, recipi Sacramenta, Religiosi tamen, quando interdictum
 » servatur ab Ecclesia Cathedrali vel Matrice, tenentur illud ser-
 » vare, etiamsi illud sit nullum ex quocumque capite, *ex Clem. 1.*
 » *De Sent. exc. Vide Salm. d. num. 30 et 31.* *)

355. — « III. Prohibitio sepulturæ ecclesiasticæ, etiam res-
 » pectu infantium et amentium. Excipe tamen Clericos, qui in
 » interdicto locali, si nominatim interdicti non sunt, nec inter-
 » dictum violarunt, possunt cum silentio sepeliri. *Laym. c. 2.*
 » *n. 3.* *) (Clerici igitur in Interdicto generali locali, vel personali
 » possunt sepeliri in Ecclesia, etiam cum Missa, sine tamen
 » pompa: in Ecclesia verò specialiter interdicta possunt sepeliri,
 » sed sine Missa. *Salm. c. 6. ex n. 75. cum Coe. Pal. etc.* Laici
 » tamen sepeliendi sunt in loco non sacro, etiam infantes; Et si
 » fortè ibi sepulti sint, eshumari debent; Cessante autem
 » interdicto, omnes in loco sacro reponendi. *Salm. c. 6. n. 99.*
 » *cum communi.* *)

356. — IV. « Clerici violantes Interdictum peccant morta-
 » liter; *) (Ita etiam *Salm. c. 6. num. 80.* Sed excusat parva
 » materia, nempe si Clerici exerceant functiones, quæ à laicis
 » fieri possunt, *Bon. Pal. etc. cum Salm. c. 81.* Item si brevi
 » permittant ostium apertum. At Clerici exercentes Ordinem
 » Sacrum, si sint specialiter interdicti, vel in loco specialiter
 » interdicto, vel in loco generaliter interdicto januis apertis,

» etc. ut supra, peccant graviter, et incurrunt irregularitatem,
 » *vide Salmant. num. 87.* Admittentes autem laicos interdictos
 » ad Officia Divina, interdicuntur ipso facto ab ingressu Eccle-
 » siæ, id est non ad orandum private in ipsa, sed ad exercendos
 » ibi Ordines Sacros, ut dicunt *Pal. Con. Laym. etc. cum Salm.*
 » *n. 91.* *) sicut etiam religiosi utriusque sexûs, qui insuper
 » excommunicantur de facto. Laici verò peccant quidem, si
 » contra interdictum personale recipiant Sacramenta; si verò
 » tantum violent locale, v. g. audiendo divina officia, probabilius
 » est, tantum esse veniale, dummodo ipsi personaliter interdicti
 » non sint. *Laymann. c. 3. ex Sylo. Soto, et Avila, etc.* »

DUBIUM III.

Quis Censuram Interdicti ferre, et quis tollere possit.

357. Qui possint interdictum ferre? Et an ad illud incurrendum re-
 » quiratur culpa gravis? — 358. Qui possunt tollere interdicta gene-
 » ralia à jure non reservata? — 359. Qui personalia particularia?
 » — 340. De cessatione à Divinis.

357. — « RESP. 1. Interdicere possunt iidem, qui excommu-
 » nicare, et suspendere. *) (Hodie Episcopi sine consensu Capi-
 » tuli (nam olim aliter erat) possunt interdicere quoscumque
 » generaliter, aut specialiter, ex consuetudine introducta. *Salm.*
 » *c. 6. n. 19. cum Panorm. Suar. Pal. Sayr. etc.* Prælati autem
 » Regulares possunt interdicere suos subditos, non autem suas
 » Ecclesias. *Salm. n. 20. cum eisdem.* *) Et quidem, ut deter-
 » minata persona interdicatur, videtur requiri culpa mortalis
 » *) (Ejusdem personæ, ut *Salm. c. 6. n. 21.* Interdictum enim
 » personale particulare nequit imponi pro culpa aliena. Inter-
 » dictum autem ad breve tempus, in ordine ad unum tantum, vel
 » alterum effectum, potest incurri etiam ob peccatum veniale.
 » *Salm. n. 22. cum Pal. Con. etc.* *) ; ut autem feratur inter-
 » dictum locale, vel generale in communitatem, requiritur pec-
 » catum valde grave cum contumacia commissum à capite, vel
 » præcipuis membris, licet reliqui culpa vacent.

358. — « Resp. 2. Interdicta localia, et personalia generalia,
 » quæ jure communi sunt imposita, nec reservata, possunt tolli
 » ab Episcopo, vel alio habente jurisdictionem in communitatem
 » interdictam, non tamen à Religiosis privilegiatis, quia locus et
 » communitas foro poenitentiae non subjiciuntur. *) (*Interdicta*
 » *generalia lata ab homine non possunt tolli, nisi ab eo qui tulit,*
 » *vel à Papa. V. Salm. c. 6. n. 100.* *)

359. — « Resp. 3. Ab Interdicto juris personali particulari,
 » si reservatum non est, quivis approbatus potest absolvere. De-
 » nique per privilegium absolvendi ab omnibus censuris, non in-
 » telligitur potestas tollendi interdictum locale, aut personale
 » communitatis. »

De Cessatione à Divinis.

540. — Cessatio à divinis est: « Prohibitio Clericis facta, ut » abstineant ab Officiis Divinis, et Ecclesiastica sepultura. » Putant autem *Suar. et Fill.* contra alios apud *Salm. c. 6. n. 103.* posse Episcopum unum effectum prohibere, et non alterum. Hæc Cessatio distinguitur ab Interdicto, et non est censura; imponiturque in signum mœroris, vel ad reparationem gravissimæ injuriæ Deo irrogatæ; afficitque omnes qui sunt in loco illo, ubi imponitur, vide *Salm. n. 102.* Dubitatur autem, an hac Cessatione indicta, Clerici gaudeant privilegio eis concessio tempore Interdicti? Negant communius *Salm. n. 104. cum Pal. Bon. Fill. Sanch.* etc. contra aliquos, quia Cessatio est novum gravamen ultra Interdictum. Potest tamen Cessatio suspendi per aliquot dies solemnes. Vid. *Salm. n. 105.* Sacramenta verò concessa tempore Interdicti, ut supra conceduntur etiam tempore Cessationis. *Pal. Bon. Suar. etc. cum Salm. c. 8. n. 107.* Cessatio imponitur ab iisdem, qui possunt ferre censuras, præcedentibus monitionibus. Vide alia apud *Salm. c. 6. punct. 9.* Demum hîc obiter notandum id quod habetur in Decr. S. C. Cæremoniarum, scilicet: « Non licere cuicumque, etc. (Personis Regalibus tantum » exceptis) ad Ecclesias strata sibi deferri facere, secus immediate cessandum à Divinis. Quod nisi servetur, Rectores cæterosque Ecclesiarum Ministros ipso facto excommunicationem » incurrere, eamque Ecclesiam habendam esse pro interdicta. » Hoc Decr. prescriptum est in *Bullario Clem. XI, part. 3. Decretor. Congr. Card.* Ac deinde notatur ibi: « Et facta relatione, » Sanctitas sua (id est præfatus Clemens) Decretum approbavit; » necnon promulgari, atque executioni tradi, et in omnibus Urbis » Sacrariis affigi mandavit. » Die 3 Oct. 1701. Ita ap. *Ferraris Bibl. v. Ecclesia, num. 28 et 29.* Qui præterea *n. c. 29.* refert ex pluribus Decr. S. C. Rituum esse vetitum præbere Evangelium inter Missarum solemnia Laicis ad osculandum, sicut etiam præstare ipsis usum throni, eosque admittere ad assistendum in Presbyteriis.

CAPUT V.

DE IRREGULARITATE.

« Etsi Irregularitas non sit censura, propter similitudinem » tamen, quam cum ea habet, communiter eidem annectitur: » quapropter et hîc subjungo. »

DUBIUM I.

Quid, et quotuplex sit Irregularitas.

541. Definitio Irregularitatis. An Irregularitas sit censura? Dupliciter dividitur irregularitas.

541. — « RESP. 2. Est impedimentum Canonicum, susceptio-

» nem Ordinum sacrorum, et susceptorum usum impediens. » Unde sequitur non esse censuram; sed quasi inhabilitatem: » etsi enim interdum imponatur per modum pœnæ, propriè tamen pœna non est. *Laym. l. 1. tr. 5. p. 5. c. 1. Bonac. d. 7. q. 1. p. 1.* »

Quær. an Irregularitas sit censura? Prima sententia affirmat, et hanc tenent *Sotus in 4. D. 22. q. 3. art. 1. et Bonn. Led. Gutt. Corn. Cord. etc. ap. Salm. de cens. c. 7. ex n. 1.* Ratio, quia (ut aiunt) definitio censuræ, quòd sit pœna Ecclesiastica, æquè convenit etiam irregularitati. Secunda verò sententia communior et probabilior, quam tenent *Suar. de Cens. D. 1. sect. 3. Bon. D. 1. q. 1. p. 1. n. 4. Pal. D. 1. p. 1. n. 3. et Salm. n. 12. cum Con. Val. Avila, Henr. Cand. Mach. etc.* docet irregularitatem non esse censuram, sed potiùs impedimentum seu inhabilitatem, idque non obscure probatur ex *c. Quærenti de Verb. sign.* ubi Innoc. III interrogatus quid in Bullis Pontif. intelligeretur nomine *Censuræ?* respondit: « Quòd per eam non solùm interdicti, sed suspensionis, et » excommunicationis sententia valeat intelligi. » Cùm igitur Pontifex hîc dogmaticè et indefinitè locutus fuerit, enunciando pœnas quæ veniunt nomine censuræ, præter eas, non est irregularitas, neque alia admittenda.

« Resp. 2. Dividitur 1. in eam, quæ est *ex Delicto*, et quæ » est *ex Defectu*. 2. In *Totalem*, seu propriè dictam, quæ omni » Ordine suscipiendo, et suscepti exercitio privat, v. g. homicidium, bigamia; et in *Partialem*, quæ aliquo tantum Ordinis » ministerio privat, vel solo ascensu ad Ordinem superiore, » v. g. oculis, vel palma Sacerdos carens inhabilis est ad Missam, » non tamen ad confessiones audiendas; et Diaconus sinistro » oculo carens inhabilis est ad Sacerdotium, in suo tamen Ordine ministrare potest. »

DUBIUM II.

Quinam effectus Irregularitatis.

542. Effectus Irregularitatis sunt. I. Inhabilitare ad Ordines suscipiendos. II. Impedire exercitium Ordinum. III. Invalidare collationem Beneficii. An id valeat de Beneficio simplici? — 543. An collatio tunc sit ipso jure irrita?

542. — « RESP. Sunt sequentes: I. Inhabilitare ad Ordines » suscipiendos, etiam primam Tonsuram* (*Ut commutator do-* » *cent Suar. D. 40. s. 1. n. 11. Pal. D. 6. p. 5. n. 2. Bon. p. 1. n. 4.* » *et Salm. c. 7. n. 22. cum Avila, et Diana*) * II. Impedire » exercitium Ordinum susceptorum* (*Ex c. fin. De Temp. Ord.* » *et c. 11. de Accusat.*) * Unde Sacerdos irregularis, etsi valide, » illicitè tamen absolvit. *Bon. l. c. n. 4. et p. 4.* III. Quòd collatio beneficii, ad cujus functiones inhabilis est, facta irregulari, invalida sit, secundum sententiam communiorem et tu-